

اعلامیه‌ی جامع و موثر چاپ گشته و تمام
دلائل منطقی و مقبول خود را در مسورد
بیگفتند و هم‌دیگر را لست و پیار گشته.
آقایان، مدافعان نظریه‌ی کاهش تعطیلات،
در مصاحبه‌ی به راستی حیرت‌انگیز می‌
گویند: «در جنوب ایران، به علت گرهی
هوا، مدرسه‌ها از اواخر فروردین، تقریباً
بسیه می‌شود. بنابراین ما موجودیم در تمام
مناطق سردسیر ایران، منجمله آذربایجان،
آنها ناید در اعلامیه‌ی خود قید گشته:
تعطیلات عمده دا به نفع دوز بر سانه تا

را چگونه به بچه‌ها تعلیم می‌دهد. ظاهرا ایشان معتقدند که دو روز هائند به عید، تازه بچه‌ها باید سر هیز مذاکره بشینند و حرف بزنند - که البته اگر چنین حالتی هم پیش می‌آمد، ایشان می‌گفتند: اگر اعتراضی داشتید، چرا همان موقع که من بخستنامه صادر فرمودم، اعتراض‌تان را اعلام نکردید؟ مگر خواب بودید؟ مگر مرده بودید؟

این، یعنی شمپور را از سر گشادش زدن، و برای اینجاد آشوب و بلوا، «سحک ترین مستمسک‌ها را پیدا کردن» با همین استدلال می‌توان همه‌ی مستفسغان را قتل عام کرد، چون وقتی نان ندارند بخورند و خانه ندارند تا در آن زندگی کنند و زندگی‌شان سراسر درد و درنج و عذاب است، اگر زیر خاک بروند، خیلی برایشان مفهود است. ^{۱۰} همن استدلال اینست:

کاہش تعطیلات مدارس

قیه از صفحه اول
ستقیما به ایرانی بودن پچه‌های ایرانی
بربوط می‌شد - نخستین قدم بود، که به
ليل آشتفتگی کلی اوضاع، اثر خود را
شسان نداد. بعد، برنامه‌ی حیرت‌انگیزدیگری
تدوین شد: «بحث سیاسی، موقوف!» با
ین کار، امید می‌رفت که جنجال بزدگی
پایی و بزرگی آشنا نباشد.

محورهایی بر نامه‌ریزی‌های وزارت ضد آموزش و پژوهش چیزی جز ایجاد آشوب و بلوا و نارضایی و خشم و برانگیختن بچه‌ها و بزرگ‌ها

نحو ده است

<p>انقلاب - اگر واقعاً چنین حرفی را فرده باشد - اما این مسئله چه ربطی به بچه‌ها دارد؟ آقایان آموزش و پرورش در مصاحبه‌یی این مفهوم را بیان کرده‌اند که «این بچه‌ها اشتبه‌شان فقیر هستند و امکان بازی و تفریح و گردش و استفاده از تعطیلات را ندارند. این است که تعطیلی برایشان خوب نیست.»</p>	<p>سوادآموزی؟ ابداً. ارائه‌ی طرح‌های زیربنایی جهت ویران کردن روش‌های تعلیم و تربیت آریامهری؟ ابداً.</p>
	<p>مهانت از کتک خوردن بعضی از شاگردان در مدارس مناطق فقیر نشین؟ ابداً.</p>

یکی از مهمترین نهادهای حکومتی می‌باشد
ما در شرف تکوین است - مجلس شورای
ملی - اهمیت آنتخابات کنونی که جهت
گزینش این مجلس برگزار می‌گردد اگر از
دیگر انتخاباتی که انجام شد بیشتر نباشد،
بدون شک کمتر هم نیست.

این مجلس دد تعیین سرنوشت مملکت
از نقش درخوری بهره‌مند است. عوامل
سازنده این نقش مهم عبارتند از:

- شرایط حاد کنونی و لحظات
دوران سازی که اینک می‌گذرانیم.
- این مجلس، نخستین مجلس

می‌کوشند تا آب آلوده شود و آنها ماهی
مراد بگیرند خوبست لحظه‌ای به سرنوشت
ایران بیندیشند و به دندان‌های تیز ابر-
قدرت‌ها، که از هرسو آماده‌اند تا از فرصت
عدم حضور امنیت و آرامش بهره جویند و
می‌بینند ما را باز دیگر میدان تاخت و تاز
استعماری خود سازند! و در چنان فضائی
دیگر بی‌شک جایی برای قدرت‌جویی هاباقی
نهی‌مانند خوش باورانه می‌اندیشیم که
دست‌هایی خارج از مرزهای ایران اینگونه

آزادی در خطر واقعی است |

انحصار طلبی، اخلال‌گری امنیت و سلامت و تکمیل حامی و دارای خط ازدواج

کننده‌ی روابط بخش‌های مختلف دستگاه دولتی با یکدیگر و نیز رابطه‌ی دولت و ملت خواهد بود. این وظیفه‌ی سنگین و بزرگی است که منحصر به این نغستین دوره‌ی های بعدی، وظائف مجلس در حد تصحیح و اصلاح این قوانین خواهد بود. با توجه به این اهمیت حیاتی مجلس شورای ملی است که ها نیز چون دیگر گروه‌ها و سازمان‌ها و افراد دلسوز و میهن دوست، برای انتخابات مجلس شورای ملی اهمیت بسیار قائلیم. این انتخابات یک گزینش ساده در دوران حیات عادی و آرام یک‌ملت نیست، بلکه امری بسیار مهم و هوتر در یک دوران پر تلاطم زندگی ملی هاست. ولی آیا نحوه برگزاری این انتخابات شایسته‌ی این ملت و آن مجلس با چنان حقوق و وظایفی هست؟! باید تصریح کنیم که به نظر ما، نه! آن نکته‌ای که بخصوص مورد نظرها هست و می‌خواهیم پیراهون آن صحبت کنیم، مساله‌ی دو مرحله‌ای بودن انتخابات است. با وجود اینکه خوشبختانه تاکنون اعتراض‌های بسیاری در هر دو مرحله‌ای این ایراد عمده‌ی آئین‌نامه انتخابات مجلس شورای ملی از سوی گروه‌ها و مراجع مختلف

مودم خواهان انتخاباتی آزاد و بدور از خاصی داشته باشد و سپا برای انجام نمود، بایسی از بین برود.

نحصار طلبی و رابطه‌های

قطرات باران و آشیان سوئیکان راه
حقیقت عجیب با هم هم سفر نمیشند.
ما جوان های آنروز بی اخلاق نیزه از
بدنهان گل آسود شده بود . و آب باران از
سرمه کردن همان مریخ و بزرگان ما نیز
آنروز عجیب شکوهی داشتند و چه چنانی
داست استاد صدیقی ، که بیش از همه
دهخدا را می شناخت و بکارهایش آشنا
بود و یکیست تلاشهاش را می داشت .
سکوت کرده بود چون کوچی بیش از توان
گاه عینش را بر میداشت تا هاشکایش
را پاک کند و هم باوان را از دوی شیشه
های عینک .

پس از مراسم حاکمیتی ، حاضران
از استاد در گذشته خود تدبیع کردند و
براهمنی دانشجویان از لابلای کاشانه -
های اختر گذاشتند و بجانی رسیدند که
بر سنت هزاری نوشته بود :

بر سر تربت ما چون گذری همت خواه
که زیارتک ردمان چنان خواهد بود
بغض جمیعت بکوهه فریادی از دهان
داریوش فروزه ده فضای این بایوی، بیچیده:
« اینجا مزار شبهه نهضت من ایران »
سردار دلیل دکرسید حسن ظاهری است ،
برای شادی روح آن بخون خلخله میین یک
دقیقه سکوت .

مردم سکوت کردند و ناقجه خواندند ،
از هزاد شبدی اسما قبور نیز گذشتند .
آنجا نیز فاتحه ای خواندند . چندن ، چندن
این بایوی را ترک کردند و به تهران آمدند
و باران هیچمانی بایوی .

یاد دهخدا در دوران چهارمودی اسلامی
ایران و برگزاری مجلس های باید بود و
نوشتن مالات و اشکار کردن بناد های
رذیم نسبت بار و همه عالمان زمان و
اصولاً مختلف دستگاه استبداد با علم و
اکاشه ، وظیفه همه نیرو های مومن و معتقد
به انقلاب است تا بشناسند قدر آزادی را
که هم اکنون بست اورده اند .
دهخدا هر دستی ادیب و معن و داشتمند
بود . خدمت علمی او بی شک از بزرگترین
کار های چند قرن اخیر در فرهنگ ایران
پسندید . نایخدا را باشد . به کفته دوستانش مردم
خوش محضر و پسیار بایفا و پاک است
بود استاد محترم دکتر سید صادق بوهرین
دانستنی از وی برایم تعریف کرد که
شاید در بیان مجاز نیاش اما بی شک
آن گونه رفتار و اخلاق دهخدا را در ذمہ
اویالی خلا قرار میدهد .

بسان پسیاری از مردان راستکو و
داست کردار و بیرون دهخدا عصی هزارج
و گاه شدیداً حساس ۳ بیچانی بود از
اسخاصلی که خوش می آمد با آنکه بکمال
می شد و اگر نسبت به کسی سوپریت
داست ، کمتر میشد وی را متاعده کرد .
مردی بود از تبار صفات و فرهنگ
فرزنهای بود که هیچگاه علم را بیدور از
مردم نغواست . بی اندازه نسبت بیدور
درده های آنان لسوژ بود و این میر و
شکفت را در گروه کار دهخدا نیاش می داشت
برتری همادنچوون دکتر غلامحسین صدیقی ،
البیار صالح دکتر معظمن ، داریوش
فروده و چندن دیگر از سرشناسان و
گروه گروه دانشجو و کاسب و علاقمندان
ایران را دوست داشت و بفرهنگ ایران
عشق من ورزید و بخلاف حرفت کرد .
فرهنگی تحمل شده از سوی بیگانه « ایران
را در پیوند با اسلام میدانست و اسلام را
در پیوند با ایران .

دهخدا مسلمان بود و ایرانی و در خط
مصدق استوار . مرد بود و مردانه ذیست
و بزرگوارانه مرد و چنین هرگز جاودانی
است .

- انشار (ایرج) - صوراسرافل .

(مجله اینده شماره ۹۷ هجر و آذر -

۱۳۵۸ شمسی) .

- معیط طباطبایی (سید محمد) -

دکتر مصدق و دهخدا (همایع) .

- تامهای دهخدا درباره لفتهای

(همایع) ص ۵۷۴ .

- همایع .

۵ تا ۱۳ - نقل از مجله آینده ص

۵۶۱ و ص ۵۶۲ به نقل از روزنامه « شاهد

توسط آقای محمد گلین - این مقاله اول

بار در روزنامه باخترا چاپ شده است .

۱۴ - دکتر مصدق و دهخدا .

۱۵ - به نقل از استاد سید چهر

شیدی .

۱۶ - حالت (ایوالقاسم) - بار دخوا

به خیر (مجله آینده) .

۱۷ - به نقل از جناب آقای البیار

صالح .

علاوه بر میانع فوق از مقمه دکتر

معن بر مجموعه اشعار دهخدا و مقمه

لفتهای اول و جلد دوم از صبا تا نیماستاده

شده است .

یاد علامه بزرگدهخدا قزوینی گرامی باد

تحت فشار فرار داد و یکبار هم استادرا
احضار کردند و از فرار مود بی همی
فرار گرفت .

دست استاد صدیقی ، که بیش از همه
دهخدا را می شناخت و بکارهایش آشنا
بود و یکیست تلاشهاش را می داشت .

سکوت کرده بود چون کوچی بیش از توان
گاه عینش را بر میداشت تا هاشکایش
را پاک کند و هم باوان را از دوی شیشه
های عینک .

پس از مراسم حاکمیتی ، حاضران
از استاد در گذشته خود تدبیع کردند و
براهمنی دانشجویان از لابلای کاشانه -
های اختر گذاشتند و بجانی رسیدند که
بر سنت هزاری نوشته بود :

بر سر تربت ما چون گذری همت خواه
که زیارتک ردمان چنان خواهد بود
بغض جمیعت بکوهه فریادی از دهان
داریوش فروزه ده فضای این بایوی، بیچیده:
« اینجا مزار شبهه نهضت من ایران »
سردار دلیل دکرسید حسن ظاهری است ،
برای شادی روح آن بخون خلخله میین یک
دقیقه سکوت .

مردم سکوت کردند و ناقجه خواندند ،
از هزاد شبدی اسما قبور نیز گذشتند .
آنجا نیز فاتحه ای خواندند . چندن ، چندن
این بایوی را ترک کردند و به تهران آمدند
و باران هیچمانی بایوی .

یاد دهخدا در دوران چهارمودی اسلامی
ایران و برگزاری مجلس های باید بود و
نوشت :

دست اینه کفت : « بله »
آنکه دکتر معن باید کفت : « که همیس »
کسی از حاضران متوجه نشد : « همچنان

دوباره کفت : « که همیس »
مرحوم دکتر معن پرسید :

« منظور بان شعر حافظ است؟ »

دهخدا چوب داد : « بله »

دکتر معن گفت : « هایل هستید

برایتان بخوانم؟ »

دهخدا کفت : « بله »

آنکه دکتر معن باید دهخدا را بخواهی

دا برداشت و چنین خواند .

ردد عشقی کشیدم که همیس

زعر هیزی چشیدم که همیس

نکشم ام در چهار و آخر کار

دلبری برگزیدم که همیس

آنچنان در هوای خساک درش

میرود آب دیدم که همیس

من بکوش خوداز دهانش دوش

سخنگان شیدم که همیس

سوی من لب چه میگزی که مگویی

زخمیانی کشیدم که همیس

همچو حافظ غریب در و عشق

بمقام رسیدم که همیس

شماگاهان استاد در حال اغفاء بود .

خبر نایامانی کار دهخدا را بخواهی

علاءمندان او را آزربایخاطر ساخت .

روز ششم استاده هاد استاد علی اکبر

دهخدا را بخوبی داشت .

آنروز باران می آمد . آسمان می -

کریست . داشکده ادیبات را تعطیل کردیم

و همه به خیابان ایرانشهر آمدند

و گاه شدیداً حساس ۳ بیچانی بود از

اسخاصلی که خوش می آمد با آنکه بکمال

می شد و اگر نسبت به کسی سوپریت

داست ، کمتر میشد وی را متاعده کرد .

مردی بود از تبار صفات و فرهنگ

فرزنهای بود که هیچگاه علم را بیدور از

مردم نغواست . بی اندازه نسبت بیدور

درده های آنان لسوژ بود و این میر و

شکفت را در گروه کار دهخدا نیاش می داشت

برتری همادنچوون دکتر غلامحسین صدیقی ،

البیار صالح دکتر معظمن ، داریوش

فروده و چندن دیگر از سرشناسان و

گروه گروه دانشجو و کاسب و علاقمندان

ایران را دوست داشت و بفرهنگ ایران

عشق من ورزید و بخلاف حرفت کرد .

فرهنگی تحمل شده از سوی بیگانه « ایران

را در پیوند با اسلام میدانست و اسلام را

در پیوند با ایران .

دهخدا را بخوبی داشت .

آن دنیا دل عهد برسته با باران

بیکاری و بخوبی داشت .

پس از میانع فوق از مقمه دکتر

معن بر مجموعه اشعار دهخدا و مقمه

لفتهای اول و جلد دوم از صبا تا نیماستاده

شده است .

سیاسی نیز بیرون از . در سال ۱۳۲۴ در

کنده و همه چیز داد صورت نزوم فدای

ایران شرکت .

این دهفتمین کنگره نویسنده ایران شرکت

جست و بی آنکه به خود ایجاد شد

ایران بروهی دکتر مصدق بی توکنده

در این قدری توانست

ایران بروهی دکتر مصدق بی توکنده

ایران بروهی دکتر مصدق بی توکنده